

Partijos Nacionalinis susivienijimas informacinis leidinys Europos Parlamento rinkimams, 2024 m. balandis. www.susivienijimas.lt

IDĖJOS LIETUVAI

Prof. Vytautas Radžvilas. Lietuva: Europos Sąjungos valstybė ar Šiaurės Rytų pasienio teritorija?

Prof. Vytautas Radžvilas, Nacionalinio susivienijimo pirmininkas. Nuotrauka D. Pipo (Delfi.lt)

2024-ieji nebus eiliniai rinkimų metai. Atėjo laikas, kai vėl ir negrįžtamai bus sprendžiamas Lietuvos likimas. Po Šaltojo karo geresnės ateities viltis kėlęs sąlyginio saugumo bei gerovės laikotarpis baigiasi nauja geopolitine sumaištimi. Kaip ir prieš trisdešimt metų žlungant Maskvos imperijai, taip ir dabar Lietuvos padėtis darosi vis labiau neapibrėžta ir gaubiamą nežinios. Netikrumas skverbiasi į pačią tautos ir valstybės kasdienybės šerdį, keldamas augančio pavojaus Lietuvai nuojautas.

Kliautis tik savimi

Vykstant tokio masto geopolitiniams virsmams, buvęs pasaulis ir jo tvarka visada subyra. Iš jo šukių anksčiau ar vėliau išnyra naujas pasaulis su kitokia tvarka. Vienos tautos pakyla ne tik gyvos, bet neretai atsinaujinusios ir dar stipresnės. Kitos neišlaiko istorijos išbandymo ir visiems laikams pasitraukia iš arenos. Lietuva stovi tokio išbandymo akivaizdoje ir pirmiausia gali bei privalo kliautis tik pačia savimi. Besąlygiškai pasitikėti tik sąjungininkais būtų pragaištinga.

Būtina suprasti ir įsisąmoninti svarbiausią karo Ukrainoje pamoką. **Galingi Lietuvos sąjungininkai nenori leisti Ukrainai pralaimėti ir jai santūriai padeda. Bet dar labiau jie bijo ir siekia išvengti agresorės Rusijos pralaimė-**

jimo. Tą jie daro net beatodairiško Ukrainos griovimo ir galimo didelės dalies jos žemių praradimo sąskaita. Stipri ir savarankiška nacionalinė ukrainiečių valstybė nereikalinga nei Rusijai, nei ją nuosubyrėjimo besistengiančioms žūtbut išsaugoti Vakarų didvalstybėms. Atsargi ir kruopščiai dozuoja Vakarų parama Ukrainai tik dar kartą patvirtina ir primena, kad globalios geopolitinės konstantos nesikeičia. Priklausymas ES ir NATO nepaneigia, kad mūsų regionas iš esmės lieka pilkoji zona tarp Rytų ir Vakarų. Pavojus jo šalims vėl tapti Maskvos ir Vakarų sostinių mainų objektu iš principo niekur neišnyko. Rusijai pasikėsinus į Lietuvą, ne tik politiniuose Vakarų sluoksniuose, bet ir jų visuomenėse gali nuskambėti klausimas: „Mirti už Vilnių? Vardan ko?“

Kuo svarbūs EP rinkimai

Būti pasiruošusiems bet kurių akimirką išgirsti tokį klausimą – ši nuostata privalo tapti Lietuvos saugumo ir gynybos strategijos kertiniu akmeniu. Įgyvendinti tokią strategiją Lietuva gali tik laikydamasi vienos visiškai būtinos sąlygos – išlikti ma politiškai suvereni valstybė.

Tačiau Lietuvos valstybę dar reikia apginti. Šiais metais išrinktas Europos Parlamentas pirmą kartą taps vieta, kur bus sprendžiamas viso Europos žemyno

likimas. Ištikus dešimtmečius ES plėtra buvo grindžiama siekiu išlaikyti galios pusiausvyrą tarp Briuselio valdymo institucijų ir nacionalinės valstybių narių valdžios. 2009 m. įsigaliojusi Lisabonos sutartis sukūrė prielaidas šiai pusiausvyrai pažeisti. Briuselio valdžia ėmė vis labiau uzurpuoti nacionalinių valstybių galias ir vienašališkai siaurinti net sutartimi joms suteiktas teises. Tylus galios telkimas Briuselio biurokratijos rankose dėsningai baigėsi mėginimu galutinai sugriauti laisvų tautų ir lygiateisių nacionalinių valstybių sąjungą. Apie tokią sąjungą, politiškai organizuotą Šveicarijos konfederacijos pavyzdžiu, svajoto ir ją ketino steigti R. Šumanas, K. Adenaueris ir A. de Gasperis – pokario vieningos Europos tėvai.

Pavojus – virsti supervalstybe

2023 m. lapkričio 22 d. Europos Parlamento priimta rezoliucija dėl ES sutarčių keitimo iš jų kurtos Sąjungos nepalieka akmens ant akmens. Siūlomais daugiau kaip 250 sutarčių keitimų užsimota atsisakyti vienbalsiškumo ES Taryboje principo 65 srityse ir perkelti valstybių narių kompetencijas į ES lygmenį, kitaip sakant – jas atimti. Taip pat norima Briuselio naudai smarkiai išplėsti pasidalijamas kompetencijas. Šitai kėsiamasi į visas bent kiek svarbesnes ES veiklos sritis. **Ligšiolinė šalių sąjunga verčiama biurokratinu monsturu – griežtai centralizuota supervalstybe, kurioje dabartinės ES narės taptų politiškai beteisėmis iš Briuselio administruojamomis provincijomis.**

Tai būtų Italijos komunisto trockisto A. Spinelio numatytos „federacinės“ Europos pergalė prieš tikrųjų ES tėvų puoselėtą vieningos ir laisvos Europos viziją. ES federalizavimas yra dabartinių ES viršūnių skleidžiama didžiulė europiečių apgaulė. Sukurti tikros ir laisvos ES federacijos – Jungtinių Europos Valstijų – iš principo neįmanoma. Ryškų kultūrinį tapatumą ir savitumą, ilgaamžę istoriją ir senas valstybingumo tradicijas turinčios ES tautos ir šalys nėra tas pat kaip tos pačios tautos (pavyzdžiui, vokiečių) gyvenamos federacinės žemės, kurioms nėra būtinas politinis suverenumas.

Demokratinės savivaldos patirtį turinčios laisvos tautos visada brangino valstybinio suvereniteto laidojamą teisę savarankiškai tvarkyti savo gyvenimą ir pačioms spręsti savo likimą. Ir jos nenori,

2 p.

Vienintelis taikos raktas – pasirengimas gynybai

3 p.

Europai reikia pertvarkos

4-5 p.

EP rinkimų kandidatai ir programa

6 p.

ES – žaliuoju ekstremizmu įkaitė

7 p.

STOP masinei imigracijai ir Lietuvos rusinimui

Tęsinys 2 psl.

Tęsinys

kad ši teisė būtų atimta. Tik tuo galima paaiškinti ES kylantį „tautų pavasarį“ ir tautinių jėgų populiarumą artėjančių rinkimų į EP išvakarėse.

Pakeisti valstybių demografiją

Neomarksistinės Europos supervalstybės projektotojai tai puikiai supranta. Jie stengiasi žūtbūt palaužti savo laisvę ir kultūrinį tapatumą siekiančių išsaugoti ES tautų pasipriešinimą. Tam jie pasitelkia sąmoningai toleruojamą ir net skatinamą didelio masto nelegalią imigraciją į ES ir viso žemyno kolonizaciją, numatydami privalomą ir nuolatinį nesenkančio milijonų atvykėlių srauto persikirstymą po Sąjungos šalis. Kaip tikimasi, šimtai milijonų atvykėlių iš skurdžių ir kultūriškai visiškai svetimų trečiojo pasaulio šalių turi užgožti senuosius Europos gyventojus ir laiduoti trokštamą „multikultūrinę“ naujųjų europiečių liaudies įvairovę, o už suteikiamą sotesnį gyvenimą atvykėliai atsidėkos sąlygišku lojalumu Europos supervalstybės kūrėjams ir taps tvirta Briuselio valdžios atrama kolonizuotose europiečių tautų žemėse.

Pastangos neatpažįstamai pakeisti ES šalių demografinį ir kultūrinį veidą dangstomos poreikiais pasirūpinti trūkstama darbo jėga. Nutylimi ne tik politiniai vykstančios kolonizacijos tikslai, bet ir nedirbančių atvykėlių skaičiai, imigracijos sukurtos socialinės piktžaidės. Ignoruojama, kad migrantų išlaikymo našta darosi nepakeliama paprastiems ES šalių piliečiams.

Nacionalinių valstybių naikinimas yra tiesiausias kelias į Europos pražūtį. Išnykus valstybėms ir ypač įtvirtintus centralizuotą migrantų persikirstymą pagal privalomas kvotas, „Posteuropos“ kūrimas neišvengiamai virstų lavinine griūtimi.

Praradusios paskutinius suverenumo likučius buvusios ES valstybės taptų politiškai bejėgėmis „multikultūrinėmis“ Briuselio provincijomis ir neturėtų jokių svirtų savo likimui valdyti. Ypač sunki būtų Lietuvos, kaip palyginti nedidelės pasienio šalies, geopolitinė ir saugumo padėtis. Kadaise buvusi Rusijos imperijos Šiaurės Vakarų kraštas, Lietuva taptų Europos supervalstybės periferine provincija – Šiaurės Rytų kraštu.

Rimtų geopolitinių krizių atvejais ir iškilus didelio karinio konflikto grėsmei atiduoti agresoriaus malonei ir leisti jam be triukšmo užgrobti suverenią valstybę yra kur kas sunkiau, negu paaukoti imperinio darinio periferinę teritoriją vardan ilgalaikės taikos ar kitų kilnių tikslų.

Štai kodėl taip svarbu Europos Parlamente apginti ir išsaugoti Lietuvos valstybę. Kovos už ją šūkis gali būti tik toks: Lietuviai be valstybės – Lietuva be ateities.

Nacionalinio susivienijimo žygį „Susigrąžinkime valstybę!“ užbaigus

Žygio metu nuo 2023 m. gegužės iki spalio aplankyta per 80 miestų ir miestelių, išdalinta maždaug 120 tūkst. NS laikraščių, bendrauta su gyventojais, pristatyti NS siekiai, įsiklausyta į žmonių nuotaikas, sukaupta bendravimo su žmonėmis patirties. Daugelis kalbintų noriai dalijosi rūpesčiais ir atviravo apie padėtį Lietuvoje, linkėjo mums nesustoti. **Tad ir sakome – iki susitikimų ateinančią vasarą!**

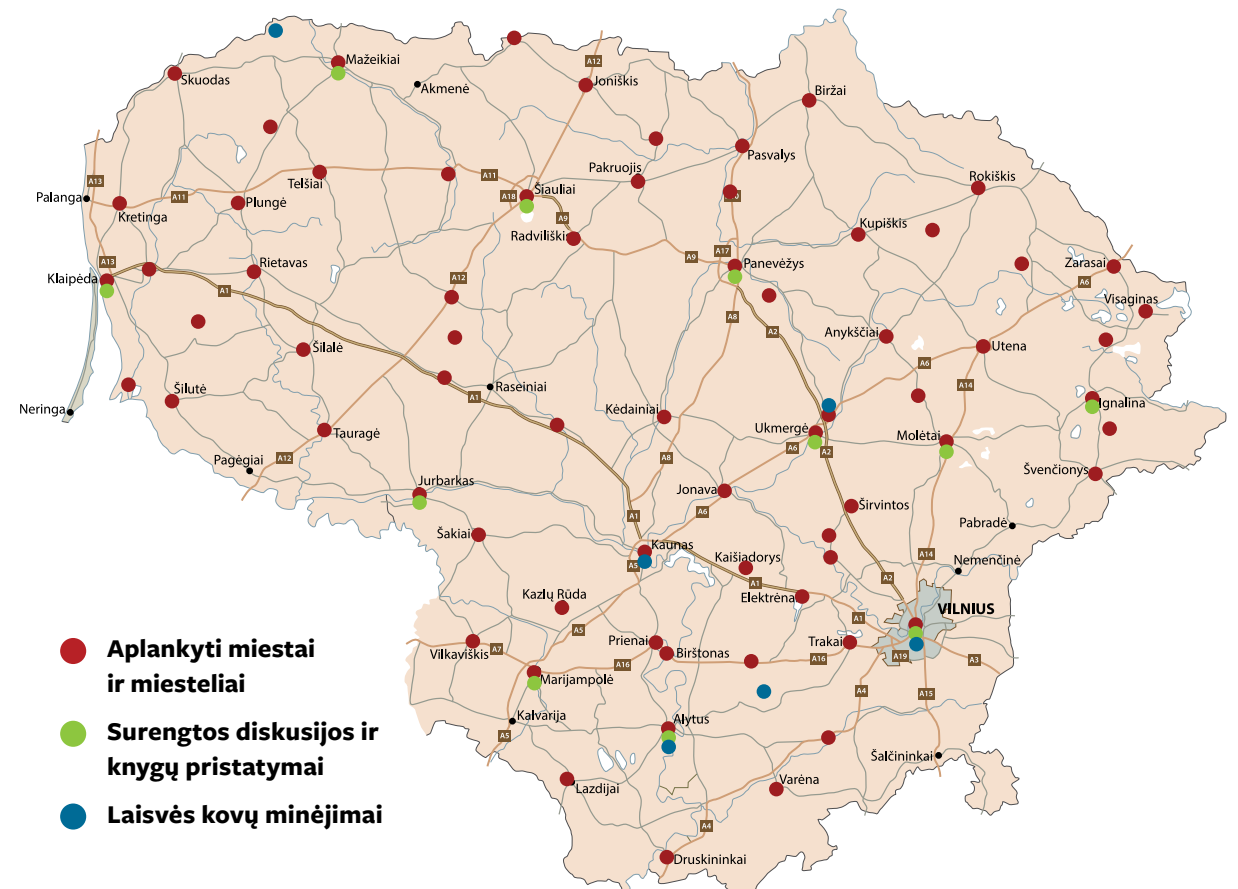
Aplankyti miestai ir miesteliai, dalyvaujant miestų šventėse ar atleiduose (chronologine seka): Gegužės 26 d. Širvintos; Gegužės 27 d. Druskininkai, Kaunas, Kuršėnai, Marijampolė, Prienai, Šilutė, Ukmergė; Birželio 2 d. Vilnius; Birželio 3 d. Gargždai, Kaišiadorys, Lazdijai, Mažeikiai, Skuodas, Trakai; Birželio 4 d. Musninkai; Birželio 10 d. Birštonas, Kelmė, Kretinga, Tauragė, Telšiai; Birželio 11 d. Ceikiniai, Valkininkai; Birželio 17 d. Alytus, Plungė, Viduklė; Birželio 23 d. Jonava; Birželio 24 d. Pasvalys, Vilkaviškis; Liepos 1 d. Joniškis, Molėtai; Liepos 2 d. Žemaičių Kalvarija; Liepos 6 d. Kaunas, Kernavė; Liepos 8 d. Radviliškis, Šakiai; Liepos 9 d. Žemaičių Kalvarija; Liepos 15 d. Ignalina, Kėdainiai, Kadrėnai (Didžiosios kovos apygardos partizanų parkas), Linkuva, Žagarė; Liepos 22 d. Alanta, Anykščiai, Klaipėda, Pumpėnai; Liepos 29 d. Aukštadvaris, Bijūnai, Jieznas, Punia, Stakliškės, Paber-

žė; Liepos 30 d. Bijutiškis, Joniškis (Molėtų sav.), Dainava, Deltuva, Jasiuliškis, Krikštėnai, Šaukuva, Taujėnai, Vidiškiai, Vileikiai; Rugsėjo 5 d. Ariogala, Biržai, Šilalė, Visaginas; Rugsėjo 12 d. Balninkai; Rugsėjo 15 d. Inturkė, Krekenava, Pivašiūnai; Rugsėjo 26 d. Jurbarkas, Pakruojis, Utena; Rugsėjo 2 d. Sostinės dienos Vilniuje, Rusnė; Rugsėjo 9 d. Kazlų Rūda, Kėdainiai, Panevėžys, Rokiškis, Varėna, Šiauliai; Rugsėjo 10. Šiluva; Rugsėjo 23 d. Dusetos, Rietavas, Rokiškis, Plungė, Dūkštas, Anykščiai; Rugsėjo 30 d. Kupiškis, Mažeikiai, Zarasai, Švenčionys, Šilalė, Aukštadvaris; Spalio 1 d. Elektrėnai; Spalio 7 d. Ignalina, Kamajai, Marijampolė, Raguva; Spalio 14 d. Telšiai, Švėkšna, Gargždai.

Surengtos diskusijos ir knygų pristatymai: Šiauliuose, Panevėžyje, Vilniuje, Molėtuose, Ukmergėje, Ignalinoje, Jurbarko, Alytuje, Marijampolėje, Mažeikiuose, Klaipėdoje.

Laisvės kovų minėjimai: Grendavė, Lūšė, Kaunas, Vilnius, Kadrėnai, Alytus.

Skelbėme politines pozicijas, pareiškimus ir rengėme protesto akcijas Vilniuje, prie nacionalinės valdžios institucijų, aktualiais politinio gyvenimo klausimais. Pareiškimus rasite: www.susivienijimas.lt/pareiskimai/

- **Aplankyti miestai ir miesteliai**
- **Surengtos diskusijos ir knygų pristatymai**
- **Laisvės kovų minėjimai**

Šarūnas Jasiukevičius. Vienintelis taikos raktas – tikras pasirengimas Lietuvos gynybai

Lietuvos narystės NATO metinių išvakarėse paskelbta, kad lietuvių pasitikėjimas sąjungininkais vienas didžiausių – 91 proc. pritaria sąjungininkų buvimui Lietuvoje, 89 proc. palankiai vertina Lietuvos narystę NATO. Tai labai gerai, nes kai visuomenė palanki narystei, sąjunga tvirtesnė. Iš kitos pusės, perteklinis pasitikėjimas svetimais pajėgumais lemia pavojingą atsipalaidavimą vystant savo gynybą.

Rusijos karas Ukrainoje dar 2022 metais atskleidė kalbų apie europines vertybes dvideidžiškumą. Pirmomis karo dienomis Ukraina Vakaruose akivaizdžiai laidota, laukiant greito jos pralaimėjimo. Laimei, Ukraina atsilaukė. Labai tikėtina, kad priešingu atveju invazijos būtų sulaukusi ir Lietuva. Praėjus daugiau laiko, Ukrainos klausimu visur nuo Berlyno iki Vašingtono pereita prie skambių žodžių, vėluojančios pagalbos ir Rusijos „neerzinimo“ politikos. Žadama, atsitraukiama, perspėjama neeskaluoti konflikto. Tobulas to pavyzdys šį pavasarį – JAV įspėjimas Ukrainai nebombarduoti Rusijos energetinės infrastruktūros, kad nebrangtų nafta.

Karas Ukrainoje Lietuvai suteikė daug įvairių pamokų. **Svarbiausia jų – kuo mažiau kliautis kitais ir kuo geriau pasiruošti gintis patiems.** Tą patį tik daug skaudžiau suvokė ir šiandien karo pramonę vys-

tanti Ukraina. Visų pirma tai reiškia pasiruošimą gynybai, civilinės saugos sistemą (ypač varganą didžiuosiuose miestuose), gyventojų ir kariuomenės parengimą galimai agresijai, karių apginklavimą, Lietuvos sienos su priešiškomis valstybėmis įtvirtinimą. Darbų labai daug ir per 10 karo metų jie buvo daromi labai vangiai, likdami kalbomis arba ataskaitomis skaidrėse.

Kuo geriau Lietuva bus pasiruošusi gynybai, tuo didesnės galimybės apskritai išvengti karo. Tik šis pasirengimas, o ne Rusijai nuolanki diplomatija artina mus prie taikos. Lietuvoje priviso veikėjų, atvirai ar atsargiai raginančių „rinktis taiką“ ir „nekurstyti karo isterijos“. Jų laikysenos esmė: reikia draugauti su Rusija. Jos potekstė – Lietuva gali pati išprovokuoti agresiją arba savo nuolankumu jos išvengti.

Yra visiškai priešingai. Rusijos sprendimą pulti ar nepulti Lietuvos lemia tik galios santykiai. Kaip ir bet kuris vagis ar banditas, Rusija renkasi lengvas aukas. Kuo žemiau kabantis vaisius būsime, tuo didesnė pagunda jį nuskinti. Ir priešingai – kuo daugiau resursų pareikalautų Lietuvos okupacija, tuo daugiau šansų, kad bus pasirinktas lengvesnis taikynys. Rusija nepuls, jeigu tikės, jog sulauks NATO atsako, ir atitinkamai puls, jeigu atsako nesitikės. Todėl Lietuvos pasirengimas gintis yra vienintelis

taikos receptas. **Nes tik rimtai gynybai pasiruošusi Lietuva gali būti sprangus kėsnis Rusijai, o kartu tik tokią – pasiruošusią gintis – Lietuvą iš tiesų gali ginti ir NATO partneriai.** Apklausose pirmaujantis JAV prezidento rinkimų kandidatas D. Trumpas sako atvirai: ginsime tas šalis, kurios vykdys įsipareigojimus ir bus pasiruošusios gintis. Nėra abejonių, kad Kremlius sveria būtent šias tikimybes. Ruoštis gynybai reikia tam, kad išvengtume karo.

Tačiau greta mūsų pačių pasirengimo ir su NATO derinamų veiksmų, Lietuvos išlikimui lemtingai svarbi bus ir ES politika. Viena vertus, visi aiškiai pamatėme, kad pasaulio galingieji linkę aukoti Rusijai teritorijas vardan ramybės ir pragmatinių santykių. Vakarų sostinės labai nori grįžti prie tokių santykių su Rusija. Tokiais mainais rėmėsi Minsko susitarimai, faktiškai atidavę Rusijai Donbasą, prie to paties einama dabar, vis raginant Ukrainą „sėsti prie derybų stalo“. Neatmestina, kad Vakarų mainų objektu galėtų tapti ir Baltijos šalys. Karybos ekspertai perspėja, kad Rusijos ataka prieš Lietuvą įmanoma siekiant įgyti svirtį deryboms Ukrainoje. Tarkime, atitraukiant iš okupuotų Baltijos šalių mainais į okupuotų teritorijų išsaugojimą Ukrainoje.

Vytautas Radžvilas, Vytautas Sinica: Europai reikia pertvarkos!

Pokalbis su prof. Vytautu Radžvilu, Nacionalinio susivienijimo pirmininku, ir dr. Vytautu Sinica, Nacionalinio susivienijimo vicepirmininku, apie 2024 m. Europos Parlamento rinkimų svarbą ir alternatyvią šiandien vykdomai centralizacijai ES pertvarkos viziją.

- Europos Sąjungos institucijoms vadovaujantys politikai ir biurokratai 2024 metais iš esmės siūlo valstybėms narėms priimti naują sutartį, kuri gilintų ES centralizaciją ir paverstų ją viena valstybe. Kaip tai vertinate? Kuo į tai atsakyti turėtų nacionalinių valstybių išlikimo siekiančios tautos ir joms atstovaujantys politikai?

Vytautas Radžvilas (VR): Į centralizacijos planus adekvačiai atsakyti galima vieninteliu būdu – pasiūlant alternatyvią ES pertvarkos viziją. Vis labiau akivaizdu, kad tokia ES negali išlikti, jos centrinei valdžiai daugelį metų tyliai savinantis suverenitetą nueita per toli ir negrįžtamai sutrukdyta Briuselio ir valstybių galių pusiausvyra.

ES priėjo kryžkele, kurioje yra tik du keliai: centralizuota unitarinė Europos supervalstybė arba iš tiesų laisva ir todėl savanoriška suverenių valstybių sąjunga, apie kurią svajoję ES tėvai kūrėjai. Pažeidus „centro“ ir valstybių galios pusiausvyrą ir subsidiarumo principui virtus tuščia deklaracija dabartinė ES darosi vis nestabilesnė ir neefektyvesnė. Mūšis dėl reformos jau prasidėjo, tiksliai kalbant – ji ir neišvengiama. Tad permainų tikrai bus. Klausimas, ar į jas tik pasyviai reaguosime, ar siūlysimė ir aktyviai sieksime jų patys.

Esame tikri, kad Europos Sąjungai reikalingas ir yra neišvengiamas virsmas, bet ne į Jungtines Europos Valstijas, kaip faktiškai siūlo Europos Komisija, o, priešingai, į Europos Valstybių Sąjungą. Skirtumas principinis: pateikti siūlymai dėl ES sutarčių keitimo paverstų Sąjungos šalis Vokietijos tipo „federalinėmis žemėmis“, kurių statusas ir galios būtų tokie menki, kad savaime kiltų klausimas, ar jos, pvz., toliau gali išlikti Jungtinių Tautų narėmis, turėti savo diplomatinės atstovybes ir kitus tikro valstybingumo atributus. Europos Sąjunga privalo išlikti, bet jai kaip oras reikalinga ne absoliuti biurokratinė centralizacija, bet tokia institucinė ir valdymo reforma, kuri įgalintų aiškiai atskirti ES kompetencijos sritis ir leistų valstybėms narėms realizuoti savo suverenumą.

APGINTI TAUTŲ TAPATUMĄ

- Kaip turėtų atrodyti tokia reformuota Europos Valstybių Sąjunga?

VR: Pirmiausia ji turėtų būti iš tiesų demokratika ir laisva Sąjunga, kokia gali būti ne panaikinus, o tik išsaugojus nacionalines valstybes ir naujose sutartyse įtvirtinus jų teises. Įsivaizduoti būtinų reformų kryptį gana lengva. Imkime kad ir Europos Parlamentą. Ar gali būti demokratiškas ir reprezentatyvus vienu rūmų parlamentas, kurio nariai pretenduoja atstovaujanti neaprepiamiems 450 mln. gyvenančių individų, bet niekaip neatstovauja savo šalims, kuriose buvo išrinkti?

Vieningai Europai, kuri gerbtų ne tik individų, bet ir tautų laisvę bei teises, būtų reikalingi Aukštieji Europos Parlamento rūmai, kuriuose būtų atstovaujama valstybėms ir kiekviena valstybė turėtų po lygiai atstovų su teise vetuoti Žemųjų rūmų sprendimus. Tokios sąjungos valdymo institucijų sprendimai ir teisiniai aktai užsienio politikos, gynybos, migracijos, socialinės ir demografinės politikos, sveikatos apsaugos, ekonomikos, žemės ūkio, energetikos ir aplinkosaugos politikos klausimais įgytų galią valstybėms narėms tik juos patvirtinus nacionaliniams parlamentams arba vyriausybėms. Šiuolaikiškai tariant, tokia sąjunga turėtų remtis vadinamuoju *opt-in* principu, kai šalys dalyvauja bendruose sprendimuose ten, kur pačios tam pritaria, tačiau tuo netrukdo dalyvauti kitiems.

Vytautas Sinica (VS): Tik mūsų siūloma reforma gali iš esmės išspręsti ir seniausiai politiniuose bei akademiniuose sluoksniuose pripažįstamą ir aptarinėjamą,

Prof. Vytautas Radžvilas, Nacionalinio susivienijimo pirmininkas, ir dr. Vytautas Sinica, politologas, leidėjas, Vilniaus miesto tarybos narys

bet ne tik nesprendžiamą, o vis akivaizdžiau augančią ES demokratijos deficito problemą. Demokratija neįmanoma santvarkoje, kurioje neatstovaujama aiški politinė bendruomenė. ES demokratijos deficitas yra nulemtas iki šiol nemėginto įveikti prieštaravimo tarp to, kad Sąjunga yra tautų ir valstybių susivienijimas, ir Briuselio elito pastangų ją valdyti taip, lyg Europoje gyventų ne tautos, o tariama viena „europiečių tauta“, ir nebūtų pačių valstybių. Kaip įmanoma atstovauti nesamai ir negalinčiam būti „europiečių liaudžiai“ ir demokratiškai valdyti vaizduotėje susikurtos chimeros valstybę? Kad sąjunga būtų demokratiška, joje privalo būti atstovaujamos jos narių tautos.

- Bet juk Europos Sąjunga ir dabar nuolat akcentuoja demokratiją ir žmogaus teises.

VS: ES žmogaus teises akcentuoja būtent vietoje piliečių atstovavimo. Tačiau ir šioje srityje iš tiesų stebime drastišką pamatinių sąžinės, žodžio, minties, privatumo, nuosavybės ir kitų laisvių naikinimą. Europos Valstybių Sąjunga privalo užtikrinti visoms narėms privalomą minties ir žodžio laisvės standartą. Joje negali būti toleruojamos teisinės ir politinės cenzūros formos kaip neapykantos kalbos įstatymai, socialinių tinklų vartotojų varžymas ir kita cenzūra internete, susirašinėjimo sekimas be atskiro teismo sprendimo, neformalus nuomonių užčiaupimas atimant iš jas išsakyusių darbus, boikotuojant verslus ar pašalinant iš viešosios erdvės. Sąjunga privalo proaktyviai siekti žodžio laisvės užtikrinimo.

Taip pat nerimą kelia Europos Sąjungoje šiandien jau priimti sprendimai dėl perėjimo prie skaitmeninio euro. Tai ne šiaip ne gryniesiems pinigais sąskaitoje. Tai pinigai, kurių panaudojimo galimybes gali tiesiogiai reguliuoti Europos Centrinis Bankas ar jo padaliniai valstybėse narėse. Europos Valstybių Sąjunga turėtų visiškai atmesti šią iniciatyvą, kaip ir turėtų subalansuoti šiandien privatumą pažeidžiančias direktyvas, įpareigojančias bankus kontroliuoti vartotojų pinigų kilmę ir srautus. Kinijos socialinių kreditų sistemos pavyzdys aiškiai rodo, koks pavojingas ir greitas yra kelias į visapusišką gyventojų kontrolę per jų finansus.

VR: Ruošiantis „federalizuoti“, o iš tikrųjų drastiškai centralizuoti ES valdymą buvo seniai pradėta Sąjungos

ideologinio ir kultūrinio unifikavimo kampanija, kuria siekiama niveliuoti tautų kultūrinę įvairovę ir jų savitumą lemiančius gelminius skirtumus pagal modifikuotą sovietmečiu taikytą formulę „kultūros turi būti tautinės savo forma, bet europinės savo turiniu“. **Europiečiai yra ideologiškai indoktrinuojami prievarta brukant genderizmą ir multikultūrizmą – dvi mūsų dienomis vyraujančias neomarksistinės ideologijos temines gijas.**

Pertvarkant ES šiam ideologiniam diktatui turi būti padarytas galas priskiriant tautų ir šalių tapatumo raišką lemiančius kultūros ir švietimo klausimus išimtinai Sąjungos valstybių kompetencijai. Tą griežtai numatė jau ES tėvai-kūrėjai, tačiau vėliau šis principas vis labiau paneigtas apeinant sutartis. O Sąjungos sutartys turėtų būti keičiamos tik jas ratifikavus valstybių parlamentams arba šalių piliečiams joms pritarus referendumuose. Esmė – valstybėms suteikiama teisė pasirinkti narystės Sąjungoje statusą ir dalyvavimo jos bendruose reikaluose apimtį.

ADMINISTRACINIO VIENETO NIEKS NEGINS

- Tokia sąranga atrodo labai lanksti, bet ar ji būtų efektyvi, kai valstybės galėtų atsisakyti dalyvauti įgyvendinant dalį sprendimų?

VR: ES vis dar nesimoko iš savo klaidų. Tiek energetikos paketai, tiek daug kitų klausimų parodė, kad kaip tik nelankstumas neleido ES pasiekti efektyvių rezultatų ten, kur nebuvo visų valstybių sutarimo. Sąjunga turėtų atrišti rankas savo narėms bendradarbiauti regioniniu lygmeniu. Kitaip tariant, narės gali ne tik atsisakyti prisidėti prie sprendimų, bet gali ir inicijuoti sprendimus, kurie galbūt neaktualūs kitam Europos pakraščiu, bet aktualūs visiems kaimynams.

Todėl pripažįstant Europos Valstybių Sąjungai priklausančių šalių kultūrinę įvairovę bei istoriškai susiklosčiusius objektyvius nacionalinių interesų skirtumus turi būti juridiškai įtvirtinta galimybė kurti regioninius valstybių susivienijimus, galinčius koordinuoti ES lygmeniu spręsti specifines ir tik kai kurioms valstybėms aktualias problemas.

Europos Valstybių sąjungoje – lietuviška Lietuva! Nacionalinio

1 Vieninga Europos Sąjunga – ne Briuselio biurokratijos nedemokratiškai administruojama centralizuota Europos supervalstybė, bet laisvų tautų ir suverenių bei lygiateisių Europos Valstybių Sąjunga.

2 Sąjungos valdymo institucinė pertvarka – įsteigiami valstybėms narėms atstovaujantys ir kiekvienos Valstybės vienodą atstovų skaičių turintys Aukštieji Europos Parlamento rūmai su teise vetuoti Žemųjų rūmų sprendimus.

3 Kompetencijų pasidalijimas – Sąjungos teisiniai aktai ir valdymo institucijų sprendimai užsienio politikos, gynybos, migracijos, ekonomikos, žemės ūkio, energetikos ir aplinkosaugos politikos klausimais įgyja galią tik juos patvirtinus Valstybių parlamentams arba vyriausybėms.

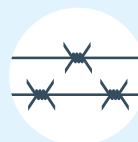
4 Monetarinės politikos formavimas – reformuoti Europos Centrinio Banko valdymą ir sudaryti Sąjungos Valstybėms galimybes lygiateisiškai dalyvauti ir daryti realią įtaką formuojant bei įgyvendinant Sąjungos vykdomą monetarinę politiką.

5 Aiškiai apibrėžti Europos civilizacinį tapatumą – Sąjungos lygmeniu politiškai ir teisiškai pripažinti krikščioniškąjį ES tapatumo dėmenį.

6 Išsaugoti demokratinį pasaulėžiūrų ir vertybių pliuralizmą – Sąjungos šalyse užtikrinti minties, žodžio ir įsitikinimų laisvę visiems piliečiams; ES lygiu oficialiai atsisakyti siekių įtvirtinti leftistinės ideologijos monopolį ir įstatymiškai uždrausti visas iš šios ideologijos kylančios pažiūrų cenzūros praktikas.

7 Sustabdyti masinę imigraciją – griežta Sąjungos išorinių sienų apsauga, jokių centralizuotai Valstybėms paskirstomų imigrantų kvotų, valstybių narių suvereni teisė savarankiškai nustatyti atvykėlių patekimo į savo teritoriją ir buvimo joje, jų integracijos ir įpildinimo sąlygas bei tvarką.

8 Moters ir vyro santuoka bei jos pagrindu kuriamas prigimtinė šeima – Sąjunga įstatymiškai įtvirtina ypatingą moters ir vyro santuokos bei jos pagrindu kuriamos prigimtinės šeimos politinį ir teisinį statusą, valstybės narės savarankiškai nustato santuokai ir prigimtinei šeimai neprilyginamų individų partnerystės ryšių juridinę išraišką ir partneriams suteikiamų civilinių teisių turinį bei apimtį.

9 Sąjungos valstybių gamtos ištekliai – teisiškai įtvirtinti nuostatą, kad valstybių narių gamtos ištekliai yra jų nacionalinis turtas, kurio įsigijimo ir naudojimo sąlygas kitų šalių fiziniams ir juridiniams asmenims apibrėžia Valstybės įstatymai ir juos įgyvendinančios vykdomosios valdžios institucijos.

Nacionalinio susivienijimo kandidatai į Europos Parlamentą

1 prof. Vytautas Radžvilas – politikos filosofas, vienas Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžio kūrėjų, ilgametis Europos studijų katedros vedėjas Vilniaus universitete, Nacionalinio susivienijimo pirmininkas

2 dr. Vytautas Sinica – politologas, leidėjas, Vilniaus miesto tarybos narys

3 Almantas Stankūnas – verslo konsultantas, energetikos ekspertas, Vilniaus miesto tarybos narys

4 Ramūnas Aušrotas – teisininkas, socialinių reikalų ir šeimos politikos ekspertas

5 dr. Marius Markuckas – filosofas, politologas, Vilniaus universiteto dėstytojas

6 dr. Kęstutis Dubnikas – filosofas, švietimo ekspertas, Vilniaus universiteto dėstytojas

7 dr. Laisvūnas Šopauskas – filosofas, logikas, IT specialistas

8 Julius Neviera – IT duomenų architektas, susisiekimo ekspertas

9 dr. Daiva Jakubonienė – gydytoja

10 Alina Laučienė – anglų kalbos mokytoja

- 11 Marius Parčiauskas – atsargos karininkas, politologas
- 12 dr. Aušra Jurevičiūtė – istorikė, muziejininė
- 13 Robertas Ramanauskas – istorijos mokytojas
- 14 Saulius Dinda – VRM atsargos pareigūnas, ūkininkas
- 15 Erikas Černauskas – istorijos mokytojas
- 16 Edvardas Sinickas – inžinierius elektrikas

- 17 Mindaugas Patlaba – projektų vadovas
- 18 Vytenis Rudokas – architektas
- 19 Dobilas Kezys – finansų konsultantas
- 20 Tomas Rutkauskas – mechanikos inžinierius
- 21 Linas Karpavičius – istorijos mokytojas, NT brokeris
- 22 Šarūnas Jasiukevičius – žurnalistas, keliautojas

susivienijimo 2024 m. Europos Parlamento rinkimų programa

10 Panaikinti Lietuvos žemdirbių ekonominės diskriminacijos apraiškas – skirstant ES paramą valstybių narių žemės ūkiui, peržiūrėti ES aplinkosauginius reikalavimus, nustatant aiškius standartus, kurie užtikrintų, kad nemažėtų ūkių konkurencingumas ir būtų gerbiamas žemės nuosavybės principas. ES paramos mechanizmuose skirti prioritetą smulkiems-vidutiniams ūkiams.

11 Išsaugant laisvą darbo jėgos judėjimą – teisiškai įtvirtinti Sąjungos valstybių prievolę atsilyginti už atvykstančius kvalifikuotus darbuotojus iš kitos šalies kompensuojant jai tokių darbuotojų parengimo išlaidas ir sukurti finansinius kompensavimo mechanizmus.

12 Atkurti Valstybių teisę savarankiškai plėtoti energetikos sektorių – atsižvelgiant į konkrečias kiekvienos valstybės narės sąlygas bei nacionalinio saugumo poreikius; pakeisti prekybos elektra biržose algoritmą taip, kad būtų galima formuoti mažesnes ir faktiniais gamybos kaštais pagrįstas elektros kainas.

13 Atšaukti Europos Sąjungos leftistinę ideologiją grindžiamą Žaliąjį kursą – pakeisti jį į realias žaliųjų technologijų galimybes atsižvelgiančia, ekonomiškai efektyvia ir į atskirų šalių ūkio plėtros sąlygas bei poreikius lanksčiai reaguojančia racionalios ir konstruktyvios aplinkosaugos politika.

14 Panaikinti ES verslo tvarumo direktyvą – ja įtvirtinama ideologinė verslo kontrolė, perteklinė biurokratinė našta ir primetamas reikalavimas ūkinės veiklos subjektų personalo formavimą ir veiklą vykdyti vadovaujantis privalomomis leftistinės ideologijos direktyvomis yra nesuderinami su laisvos ir klestinčios Europos Valstybių Sąjungos tikslais.

15 Siekti ES gynybos pramonės plėtros ir lygiateisio Lietuvos dalyvavimo programose – ES lygiu priimti valstybių narių karo pramonės stiprinimo, bendradarbiavimo skatinimo ir inovacijų plėtros politiką, finansuoti ją realizuojančias programas; užsitikrinti teisę kurti regioninius gynybinius aljansus su specifinių saugumo ir gynybos poreikių turinčiomis Vidurio, Rytų ir Šiaurės Europos šalimis, patiriančiomis ir pripažįstančiomis ypatingą Rusijos keliamą grėsmę jų nacionaliniam saugumui.

Dalyvaudami lemtinguose Europos Parlamento rinkimuose siekiame glaustai ir tiksliai perteikti šalies piliečiams tris svarbiausias mus įkvepiančios ir vedančios į priekį ES ir Lietuvos ateities vizijos kelrodes gaires:

- Lietuvos geopolitinė vieta vis nesaugesniame pasaulyje: Lietuva – tik vieningos, laisvos ir lygiateisės Europos tvirtovė.
- Lietuvos politinis statusas Europoje: Lietuva – tik savarankiška valstybė ir Europos tvirtovės Rytų forpostas.
- Lietuvos civilizacinė tapatybė ir istorinė misija: tik amžiais lietuviška Lietuva – savita, laisva ir ori Europos tvirtovės gynėjų tauta.

Tęsinys

Akivaizdus to pavyzdys – šiandien Vidurio Europoje jau aiškiai suvokiama karo pramonės vystymo ir regioninio bendradarbiavimo šioje srityje būtinybė. Tikėtina, kad jos nesuvoks Pietų Europos šalys. Sąjunga, būdama visų pirma ekonomine, turi užtikrinti mechanizmus valstybių narių regioniniam bendradarbiavimui karo pramonės srityje. Tokių variantų gali būti galybė.

- Jei Europos Sąjunga, net ir reformuota, išliktų ekonomine, o ne karine sąjunga, tuomet ar jos sprendimai kaip nors galėtų prisidėti prie Lietuvos ir kitų valstybių nacionalinio saugumo?

VS: Apie Europos Valstybių Sąjungą būtina mąstyti saugumo kontekste. Pirma, Europos Valstybių Sąjunga kaip ekonominė sąjunga privalo atsižvelgti į Europos geopolitinę padėtį, Rusijos grėsmę daugybei Sąjungos narių ir įtvirtinti karo pramonės vystymo, inovacijų jose skatinimo ir regioninio bendradarbiavimo gynybos srityje prioritetą. Gynybos pramonė – pramonės šaka kaip ir bet kuri kita. Antra, Sąjungos sprendimai turi įtakos piliečių pasirengimui prisidėti prie šalies gynybos. Pavyzdžiui, ES vykdo itin ydingą piliečių nuginklavimo politiką, ragindama nuginkluoti piliečius karo atveju, griežtindama nepagrįstus reikalavimus ginklams ir jų savininkams. Tai būtina pakeisti.

Trečia ir svarbiausia, nacionaliniam saugumui lemiamas Valstybių narių suverenumas. Gintis valstybei ir gintis Sąjungos provincijai, taip pat ir ją ginti arba paaukoti kitiems Sąjungos nariams yra visiškai skirtingi dalykai. Paprastai kalbant, Lietuvos kaip administracinio vieneto, o ne suverenios valstybės, neįmanoma įtikinti ginti nei jos piliečių, nei NATO partnerių.

Dar daugiau, tik stipri nacionalinė savimonė, patriotinis ugdymas, derama istorinė atmintis, **pasididžiavimas valstybingumu ir tautos solidarumo, bendro likimo jausmas padaro piliečių gynybą įmanoma.** Vien kariuomenės finansavimu to neįmanoma pasiekti. Nuo Sąjungos skatinamo tapatumo – nacionalinio arba globalaus – tiesiogiai priklauso, kiek stiprus gali būti visuomenės, o priklausomai nuo to ir partnerių pasiruošimas ją ginti. Visa tai įmanoma tik suvereniose valstybėse, o jos išliks tik Europos Valstybių Sąjungoje.

- Kalbant apie tapatumą, sunku nepastebėti, kad ES vis labiau virto antikrikščioniška ir prigimtinėi šeimai atvirai priešiška organizacija, kurios institucijos, pirmiausia Europos Teisingumo Teismas, sistemingai pasitelkiamos naikinti tradicines moralės normas ir Europos civilizacinius pagrindus. Ar siūloma Europos Valstybių Sąjunga šiuo požiūriu būtų kitokia?

VR: Tai tiesiog būtina, kitaip pertvarka neturėtų nei prasmės, nei ateities. EVS steigiamojoje sutartyje turi būti tiksliai ir visapusiškai apibrėžtas Europos civilizacinis tapatumas, aiškiai įvardijant krikščioniškąjį jo dėmenį. Juk vienas keisčiausių ir potencialiai pražūtingiausių ES broūžų yra tai, kad nuo pat Lisabonos sutarties ir net anksčiau laikų ne tik klastojamas, bet tiesiogine to žodžio prasme sąmoningai trinamas Sąjungos civilizacinis ir geopolitinis tapatumas. Propaguojamas absoliutus atvirumas Kitam, siekiant ištirpdyti europietišką tapatybę kažkokiame abstrakčiame ir beveidžiame „žmogiškume“. Tai daroma tuo metu, kai visi kiti pasaulio regionai ir juose besiformuojantys globalios galios centrai kaip tik stiprina ir puoselėja savo religinius ir kultūrinius tapatumus.

Lygiai taip pat beprasmiškai ir pražūtingai ardomas prigimtinės šeimos institutas, kai kylančiuose nevakarietiško pasaulio regionuose jis kryptingai stiprinamas. Moters ir vyro santuoka ir jos pagrindu egzistuojanti prigimtinė šeima EVS lygmeniu privalo būti pripažįstama vienintele ir nepakeičiama visuomenės biologinio tęstinumo sąlyga ir pamatine jos tvarumą ir išlikimą laiduojančia prigimtinė ikipolitine bendrija. Sąjungos valstybės galėtų savarankiškai nustatyti santuokai ir prigimtinėi šeimai nepriskiriamų individų ryšio teisinę išraišką ir partneriams suteikiamų teisių turinį ir apimtį.

PRIORITETAS – IŠORINIŲ SIENŲ APSAUGA

- Europos Sąjungą pastarąjį dešimtmetį krečia nelegalios migracijos bangos. Pati ES daugiausia stengiasi ne jas stabdyti, o padėti nelegalams pasiekti trokštamas gerovės šalis. Ar ryžtumėtės keisti šią faktinę ES politiką?

VS: Masinės migracijos sąlygomis Europos Valstybių Sąjungos išorinių sienų apsauga ir kontrolė privalo būti prioritetu. Jį įgyvendintų išorines Sąjungos sienas turinčios valstybės, padedamos kitų šalių ir koordinuojant įgaliotoms Sąjungos institucijoms. Būtina įtvirtinti, kad Valstybės savarankiškai nustato trečiųjų šalių gyventojų patekimo į savo teritoriją ir buvimo joje, migrantų integracijos ir įpilietinimo sąlygas ir tvarką.

Patekę į EVS teritoriją migrantai iš trečiųjų šalių gali būti paskirstomi tik su priimančios šalies sutikimu sudarant dvišalius arba daugiašalius valstybių susitarimus dėl jų perkėlimo. EVS tikslas – nebe kuo didesnė tautinė ir kalbinė įvairovė jos narių visuomenėse. Ji suinteresuota, kad kiekviena šalis ugdytų aiškia ir stiprą įsipareigojimą laiduojančią tautinę savimonę.

VR: ES centralizavimo užmojų kontekste ypač grėsmingą prasmę įgyja pa-stangos įteisinti šalims privalomas priimti migrantų kvotas. Kas gali garantuoti, kad „federalizavus“ Sąjungą Briuselyje nebus nutarta, kad tokia provincija kaip Lietuva yra per menkai apgyvendinta ir jos gyventojų tankumas bei ekonominis potencialas bei darbo jėgos išteklių turi būti padidinti perkeliant į tuštėjančią mūsų šalies provinciją šimtus tūkstančių migrantų iš trečiųjų šalių? Nutarusios, kad migrantų perkimštuose miestuose padėtis tapo nepakenčiama, ir juos pradėjusios perkėlinėti į kaimo bendruomenes Prancūzijos valdžios pavyzdys rodo, kad panašios direktyvos iš Briuselio gali sulaukti ir praradusi teisę kontroliuoti imigracijos srautus Vilniaus valdžia.

VS: Šiandien ES migracijos politika yra ypač dvideidėška. Oficialiai ES migracijos tarytum neskaitina, net griežtina taisyklės. Tačiau praktikoje „Frontex“ agentūra rūpinasi nelegaly, o ne sienų apsauga, o Europos Komisija spaudžia šalis elgtis taip pat. 2021 metų vasarą Lietuvą užplūdus nelegalams, tiesiogiai patyrėme šį spaudimą. TS-LKD vyriausybė sienas laikė atviras tol, kol už migracijos klausimus atsakinga Europos komisarė pati atvykusi į Lietuvą davė leidimą vykdyti apgrėžimus. Tik tada Lietuvos valdžia ryžosi apsaugoti valstybės sienas ir sustabdyti migrantų bangą. Tokia „šėšėlinė“ politika negali būti toleruojama – reformuota Europos Valstybių Sąjunga privalo aiškiai deklaruoti ir skaidriai vykdyti EVS sienų apsaugos ir pagarbos Valstybių migracijos politikai tikslus.

Almantas Stankūnas. ES – žaliuoju ekstremizmo įkaitė

Kai ekonomika ir aplinkos apsauga tampa ideologinio fanatizmo įkaite, nukenčia tiek verslo, tiek vartotojų interesai. ES energetinę ir aplinkos apsaugos politiką būtina grįsti ne žaliuoju ekstremizmu ar LGBT ideologija, o racionaliais skaičiavimais.

ES siekia ekstremaliai apriboti naftos ir gamtinių dujų naudojimą bei ūkinės veiklos poveikį aplinkai. ES naudojami didžiausios kainos principu grįsti elektros prekybos algoritmai, brangstant dujoms, išpučia ir elektros kainą. Įsivaizduokite turgelį, kuriame beveik visi parduoda obuolius po eurą, bet paklausa didesnė ir kažkam lieka tik obuolių po du eurus. Vos iš jų nuperkama, du eurai tampa minimalia obuolių kaina visiems – net tiems, kas norėjo parduoti po eurą. Būtent taip pagal ES taisyklės veikia elektros birža, ir tai didžiaja dalimi lėmė milžiniškas elektros kainas 2022 m. Lietuvoje.

Taip skatinama atsinaujinanti energetika, tačiau už viską permoka vartotojai, o mažus kaštus turintys gamintojai gauna milžinišką pelną, kelis kartus didesnį už tikrąją rinkos kainą. Šia **ES negalia pasinaudojo Rusija, dar iki karo Ukrainoje pradžios sukėlusio gamtinių dujų ir elektros kainas bei energetinę krizę Europoje.**

Iškastinio kuro naudojimo mažinimas, net ir atmetus ideologizuotą klimato kaitos klausimą, yra naudingas Lietuvai ir ES. Mes neturime didesnių jo išteklių, tad pakeisdami žaliąją ar mažos apimties branduoline ener-

tika didintume ekonominę nepriklausomybę, kurtume papildomas darbo vietas. Sumažėjusi iškastinio kuro paklausa ir kaina skaudžiausiai paveiktų Rusijos, Irano ir kitų agresorių ekonomiką, didintų mūsų saugumą.

Ekstremalūs žaliosios energetikos tikslai neišvengiamai didina pramonės ir žemės ūkio kaštus, mažina konkurencingumą, apriboja lėšas gynybai ir kitoms reikmėms. Visoje ES ūkininkai į tai reaguoja protestais, o pramonė – išsikėlimu už ES ribų. Ateityje numatytos nulinės CO₂ emisijos be jokių išlygų. ES stumiami elektromobilių, vandenilio ir kiti žaliosios energetikos plėtros sprendimai patys kelia rizikas gamtai ir dideles CO₂ emisijas. Trūkstant lėšų žaliajai ir migrantų politikai išlaikyti Europos Centrinis Bankas vėl spausdins pinigus, įsuks infliacijos spiralę ir grąžins į naujas ekonomines krizes.

Ekonomiškai nepagrįstų tikslų įgyvendinimui EK didina valstybėms perskirstomas lėšas. Bet nauji paramos mechanizmai siejami su EK reikalavimų įgyvendinimu išimtinai valstybių kompetencijos srityse. Pavyzdžiui, Lenkijai parama šitaip ribota tol, kol joje suformuota liberali, EK paklūstanti vyriausybė.

ES patvirtinta verslo įmonių tvarumo ataskaitų teikimo direktyva, privaloma apie 55 tūkstančių didžiausių ES įmonių ir visiems, net smulkiems, jų tiekėjams. Direktyva apkraus įmones papildoma sunkia administracine našta. Ji kelia aplinkosauginius ir lyčių „įvairovės“ bei

„teisių“ reikalavimus. Tvarumo direktyvos nevykdančioms įmonėms bus apribotas arba visiškai nutrauktas finansavimo prieinamumas. Taip bus ne vien žlugdomos verslo įmonės, bet ir prasidės darbuotojų indoktrinacija.

Nacionalinis susivienijimas kartu su kitomis nacionalinių valstybių išlikimo siekiančiomis ES šalių partijomis reikalauja:

- **Peržiūrėti žaliuoju kurso tikslus taip, kad jie atitiktų ekonominio naudingumo principą** (kaštai neturi viršyti tiesioginės naudos ES).
- Pakeisti prekybos elektra biržose algoritmą, kad būtų formuojamos faktiniais gamybos kaštais pagrįstos elektros kainos.
- Panaikinti arba iš esmės apriboti verslo tvarumo direktyvą, kad jos įgyvendinimas taptų neprivalomas ir nepažeistų piliečių įsitikinimų ir sąžinės laisvių, neapkrautų verslo biurokratine našta.
- Uždrausti finansinėms institucijoms riboti finansavimo suteikimą ideologiniu pagrindu.
- Peržiūrėti aplinkosauginius reikalavimus žemės ūkio sektoriuje, kad jie nežlugdytų ūkininkų veiklos ir nepažeistų žemės nuosavybės principo.
- Panaikinti ES valstybių finansavimui keliamus reikalavimus, susijusius su išimtinių ES valstybių kompetencijų sritimi.

Ramūnas Aušrotas. Užvaldyta Europos Sąjunga

ES būtina visuminė pertvarka į Europos Valstybių Sąjungą, kurioje būtų atkurtos dabar pamintos prigimtinės moteris ir vyro šeimos teisės ir pradėta vykdyti neideologizuota, racionali ir Europos tautoms išsaugoti skirta demografinė ir šeimos politika.

Europos Bendrijos kūrėjai buvo iškilieji savo meto krikščionys politikai. Ginčai dėl Europos tapatybės tapo principiniai ir nesutinkami tik XX a., kai svarstant ES Konstitucijos projektą atmesti siūlymai joje minėti krikščioniškas Europos šaknis. Europos integracijos projektas oficialiai tapo neomarksistiniu. Neomarksistinės revoliucinės ideologijos nuostatos buvo pavadintos „europinėmis vertybėmis“ ir inkorporuotos į Lisabonos sutartį. ES institucijose oficialiai įsitvirtino marksistinė tapatybės politika, neigianti žmogaus prigimtį ir jos sąlygojamas moralės normas. LGBTQ interesų grupės įgavo galią savo ideologiją paskelbti ES vertybėmis ir ją paversti Sąjungos šeimos ir demografinės politikos ašimi.

Pavyzdžių gausu. Dar 2011 m. Stambule priimta Europos Tarybos konvencija, skirta kovoti su smurtu prieš moteris rėmėsi marksistine jau ne socialinių klasių, bet lyčių amžinos kovos ideologija, atveriančia kelią prigimtinės lyties sąvoką pakeisti neomarksistine socialiai konstruojamos lyties samprata. ES institucijos tapo pagrindinėmis šios Konvencijos advokatėmis.

Nors ES oficialiai palieka šeimos politiką valstybėms narėms, praktikoje ji primetama savo galias peržengiančio Europos Teisingumo Teismo (ETT) sprendimais. ETT priima vienalytę šeimą įtvirtinančius sprendimus, tokius kaip teisė į socialines išmokas arba į laisvą judėjimą tokiame „tos pačios lyties sutuoktiniui.“

Simboliškai šį kultūrinį Europos užkariavimą vainikavo 2021 m. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES paskelbimo LGBTQ laisvės zona. Ja ne tik už prigimtinių šeimų apibrėžimą pasmerkta Lenkija ir Vengrija. **Įtvirtintas principas, jog ES parama turi priklausyti nuo tinkamai įgyvendintų ES vertybių, apimančių LGBTQ reikalavimus. Už tai vieningai balsavo visos pagrindinės EP frakcijos ir joms priklausantys Lietuvos atstovai – konservatoriai, liberalai ir socialdemokratai.** Nuostata, kad ES šalys narės šeimos politiką vykdo savarankiškai, praktiškai neteko galios.

Ši rezoliucija yra tobula visoje ES įtvirtinamos lef-tistinės diktatūros pavyzdys. Trys pagrindinės ES politinė parama ir finansavimu diegiamos jos įtvirtinimo formos jau pastebimos ir Lietuvoje: tai neapykantos kalbos įstatymai ir politinis korektiškumas, suvaržantys žodžio laisvę atitinkamai baudmėmis ir neformalia

cenzūra (*cancel culture*), ir kvotos, privilegijuojančios įvairias mažumų grupes.

ES priimta „LGBTQ lygybės strategija“ įtvirtino marksistinės tapatybių politikos vykdymą ir tokių programų finansavimą valstybėse narėse, tarp jų Lietuvoje. Lietuvoje patvirtintas Lygių galimybių įgyvendinimo veiksmų planas, kurio svarbiausias punktas – užtikrinti LGBTQ teises. Pirmąkart lobistinės LGBTQ organizacijos bus tiesiogiai finansuojamos iš biudžeto visų mokesčių mokėtojų lėšomis. Kuriamas lygių galimybių koordinatorių savivaldoje tinklas LGBTQ politikai savivaldoje įgyventi. Ši jau net savivaldybės politikos ideologinė kontrolė yra pirmieji vietos lygmeniu kol kas mažai juntamos ES marksistinės politikos žiedeliai. Atrodo, jog ne už kalnų laikas, kai prie kiekvienos savivaldybės kabės ne tik Lietuvos ir ES, bet ir LGBTQ vėliava.

ES marksistinį virsmą galutinai užbaigs Europos Parlamento priimti ES sutarčių pakeitimai. Pagal juos, ES taps pirmąja viršnacionaline struktūra, oficialiai priėmusia genderistinę pasaulėžiūrą. Siūloma vyrų ir moterų lyčių lygybę keisti į neįvardytų socialinių lyčių (gender)

lygybę, taip pat užtikrinti „reprodukcines teises“, apimančias ne tik abortus, bet ir lyties keitimą.

LGBTQ ideologija atnešė į Europos visuomenes ne tik susiskaldymą ir priešpriešą. Ši ES politika yra tiesioginis marksistinio siekio panaikinti prigimtinių šeimų kaip „senojo pasaulio“ ir „buržuazinės visuomenės“ pagrindą tęsinys. Tai daroma ne šeimą tiesiogiai draudžiant, bet ištirpdant jos ypatingą reikšmę begalinėje 107 „socialinių lyčių“ sudaromų „santuokų ir šeimų įvairovės“ lygybėje. Toks prigimtinės šeimos griovimas prisideda prie ES tautų gimstamumo mažėjimo ir suteikia pretekstą masinei imigracijai į tuštėjančią ES, kuriai esą būtina atsivežti trūkstamos darbo jėgos vietoje „natūraliai“ išmirstančių europiečių.

Galiausiai **LGBTQ ideologija paskatino nepasitikėjimą ES institucijomis, tapo tobula Kremliaus propagandos įrankiu.** Dabartinė Europa yra kaip namas, pastatytas ant smėlio. Jei nebus reformuota naujais pagrindais, tik laiko klausimas, kada ji subyrės. Pasitikėjimą ES įmanoma atkurti tik ją pertvarkius ir išlaisvinus iš neomarksistinės ideologijos gniaužtų.

Tęsinys

Kad ir kaip siaubingai tai skamba, tarptautiniai santykiai buvo ir lieka ne vertybių, o interesų erdve. Pastarąjį šimtmetį buvo daug tokių „mainų“ į taiką ar jos iliuziją. Daug lengviau aukoti ir mainyti administracines teritorijas, nei suverenias nepriklausomas valstybes. Todėl Lietuvos atstovai Europos Parlamente privalo ne tik telkti ES valstybių palaikymą Ukrainai iki pergalės, ką Nacionalinis susivienijimas neabejotinai darytų. Principinis tikslas Lietuvai – išlikti suverenia nacionaline valstybe, o ne centralizuotos ES provincija. Tik laisvų ir lygių valstybių Europoje būsime saugiausi nuo bet kokių galimų mainų. Tik tokioje Europoje mažų šalių ir mūsų regiono interesai gali atsverti akivaizdžiai sutarti su Kremliumi trokštančios Vokietijos galią ir interesus. Galiausiai, **kokią nepriklausomybę gintume, jei patys jos atsiskyktume naujomis ES sutartimis? Tik išsaugoję suverenumą, turėsime nepriklausomą Lietuvą, kurią galėsime apginti.**

Tačiau greta principinio valstybingumo klausimo netrūksta ir konkrečių būdų, kaip ES politika galėtų stiprinti Lietuvos ir kitų Sąjungos narių gynybos pajėgumus. Šiandieninė ES politika tam ne tik nepadedą, bet aktyviai trukdo. ES direktyvos riboja bankų galimybę teikti paslaugas gynybos pramonėje veikiantiems verslams, o ES paramos skirstymo taisyklės tiesiogiai draudžia teikti ES paramą gynybos pramonėje veikiantiems verslams. ES teisės aktuose gynybos pramonė šiandien prilyginta pavojingų verslų kaip narkotikai, prostitucija, alkoholis, tabakas ir panašių kategorijai. Dėl to apsunkintos sąlygos šį verslą finansuoti, jam skolinti. Gynybos pramonė lefistinėje ES buvo demonizuota, jai taikomos sugriežtintos pinigų plovimo prevencijos procedūros ir kiti ribojimai. ES priimta daug perteklinių reguliavimų, ribojančių ginklų įsigijimą, laikymą, naudojimą (pavyzdžiui, naudoti didesnes nei 10 šovinių dėtuves ar garso slopintuvus) ir taip užkertančių kelią visuotinei gynybai karo atveju.

ES politika turi būti priešinga – skatinti ir stiprinti gynybos pramonę bei šalių regioninį bendradarbiavimą šioje srityje. Reikia mažinti biurokratinę procedūrą eksportui ES viduje, ypač kai perka valstybinės struktūros, paprastinti „žaliąsias“ poveikio aplinkai vertinimo procedūras gynybos pramonės įmonėms, skatinti privataus kapitalo ir taikomojo mokslo atėjimą į gynybos pramonę, europiniu lygiu vienodinti ginkluočių sistemas. Europai reikalingas gynybos protekcionizmas – skatinti pirkimus būtent iš ES gynybos pramonės įmonių, žinoma, neužsidarant nuo naudingų tiekėjų kaip JAV ar Pietų Korėja. Pagaliau gynybos pramonės statusas iš „blogo verslo“ turi keistis į skatinamą, jai skiriamas finansavimo prioritetas. ES nėra gynybos sąjunga ir neturi pakeisti NATO. Tačiau **ES gali ir privalo savo srityje visapusiškai prisidėti prie ES narių gynybos stiprinimo ir savarankiškumo.** Nacionalinis susivienijimas vienintelis vadovaujasi šiuo principu ir gins jį Europos Parlamente.

Vytautas Sinica. ES multikultūrizmas, masinė imigracija ir rusų pasaulis Lietuvoje

Europa išgyvena didžiausią nuo senovės laikų imigraciją, tapdama masinės „visų norinčiųjų“ kolonizacijos žeme. Tai ne atsitiktinumai. Pirmą kartą istorijoje Europos lyderiai vadovaujasi neomarksinėmis multikultūrizmo ideologija, jog europiečius turi pakeisti kitų žemynų gyventojai. Europa sąmoningai verčiama JAV tipo įvairių rasų, tautų ir kultūrų katilu. Jame turi iširti Senojo žemyno tautos ir susidaryti betautė naujųjų europiečių liaudis. Masinė imigracija oficialiai laikoma ne tik geriausiu, istoriškai teisingu ekonominių ir demografinių problemų sprendimu, bet ir vienintele galimybe Europai atsinaujinti.

Per šią Seimo kadenciją Lietuva patyrė dvi masinės imigracijos bangas. Pirmoji buvo palyginti maža, bet labai aiškiai jaučiama. 2021 metų pavasarį į Lietuvą iš Baltarusijos pradėjo plūsti A. Lukašenkos sistemingai iš Azijos šalių skraidinami nelegalai. Vyriausybė sustabdė jų veržimąsi drįso tik po keturių mėnesių – kai tai leido į Lietuvą atvykusi už migraciją atsakinga Europos komisarė. Žinia, ES politika yra prieš sienų apsaugą, prieš tvorų statymą, nelegalų apgręžimą. Turėjome maldauti išimties. Per tą laiką priimta „tik“ 4000 nelegalų, tačiau buvo pasiruošta apgyvendinti daugiau kaip 40 tūkstančių.

Antroji imigracijos banga buvo daug didesnė, tačiau sunkiau juntama. **2022 metais Seimas smarkiai liberalizavo darbuotojų iš užsienio imigraciją. Prasadėjo legalios masinės imigracijos iš Baltarusijos, Rusijos ir musulmoniškų Azijos šalių banga. Valdžia tai ne tik leidžia, bet ir visapusiškai skatina.** Net 34 valstybėse atidaryti „išorinių paslaugų centrai“, skirti pritraukti migrantams ir supaprastinti atvykimo procedūras. Sąmoningai siekdama masinio migrantų antplūdžio, valstybė moka paramą tiek migrantui, tiek jį priėmusiam darbdaviui.

Per 2023 metus pamatėme rezultatus. Vien tais metais į Lietuvą atvyko 67 tūkstančiai imigrantų. Tokiu tempu vos per šešis metus pasiektume 400 tūkstančių. Tiek kolonistų į Lietuvą buvo užvežta per visą sovietinę okupaciją. Tokie migracijos mastai leidžia ją vadinti kolonizacija. Daugiausia atvykėlių – iš Lietuvai priešiškos Baltarusijos, ir tai ne pabėgėliai nuo režimo, o ekonominiai imigrantai. Prieglobsčio paprašė vos 400 Baltarusijos piliečių, gavo jį tik pusė. Penkis kartus daugiau migrantų VSD nurodė esant grėsme nacionaliniam saugumui.

Tačiau grėsmė saugumui kyla ne vien dėl konkrečių asmenų galimo kolaboravimo su priešiškomis valstybėmis, diversijų ar šnipinėjimo. Ta grėsmė reali, tačiau ne vienintelė. Daug didesnė kita grėsmė – Lietuvoje kuriamas ir sparčiai plečiasi bei įsitvirtina rusiškasis pasaulis. Seime atvirai kalbama, kad ši masinė imigracija yra unikali proga atkurti 3,5 milijono gyventojų Lietuvą. Tai atviras raginimas lietuvišką Lietuvą pakeisti rusiška. **Rusinimas vyksta neįtikėtinu greičiu ir jau darosi ypač akivaizdus Vilniuje. Visur skamba rusų kalba, vis daugiau atvejų, kai paslaugų sektoriuje atsako-**

„Jedinstvo“ 1991 m. sausio 8 d. mitingas, plakatas „Sąjūdis – tai nacizmas“

ma aptarnauti lietuviškai. Lietuviai verčiami prisi- taikyti savo valstybėje.

Migrantai iš posovietinių šalių moka rusų kalbą. Į Lietuvą juos ypač traukia unikali galimybė gyventi, dirbti ir net auginti vaikus vien rusų kalba. Turime rusakalbių darželių ir mokyklų tinklą, o valdžia sistemingai sabotuoja valstybinės kalbos įstatymą ir neuztikrina, kad viešojoje erdvėje būtų kalbama valstybine kalba. Priešingai nei Latvijoje ir Estijoje, toliau saugoma svarbiausia kliūtis kitataučių integracijai – rusakalbės mokyklos, leidžiančios niekada neišmokti valstybinės kalbos. Tuo pat metu lietuvių kalbos priežiūros institucijas (kalbos inspekciją, komisiją, kitas) valdžia siūlo naikinti. Sudarytos geriausios pasaulyje sąlygos formuoti paralelinei rusakalbei visuomenei, kuri Lietuvoje ne tik nesiintegruos, bet ir bus jai priešiška.

Atkūrus nepriklausomybę, ši paralelinė rusiška visuomenė mažėjo, tačiau dabar yra atkuriamą. **Rusiškasis pasaulis plečiasi lietuviškojo sąskaita. Tęsiant dabartinę masinės imigracijos ir neveikiančios integracijos politiką, Lietuva tiesiog taps rusakalbe valstybe, rusų kalba – oficialia, o lietuviai nustos būti valstybės šeiminkais.** Vos po penkerių metų Lietuvoje imigrantai gaus teisę balsuoti savivaldos rinkimuose. Vilniaus ir kitų didmiesčių valdžią pagal savo norus išsirinks rusakalbiai imigrantai. Juose gyvenantys Lietuvos piliečiai iš tiesų taps svetimos valdžios įkaitais.

Gali kilti klausimas, kuo čia dėta Europos Sąjunga? Formaliai – niekuo, politiškai – viskuo. Visoje ES jau dešimtmečius visapusiškai skatinama multikultūrinė atvirų sienų ir masinės migracijos politika. Multikultūrizmas iš esmės yra komunizmo skelbto „proletarinio internacionalizmo“ šiuolaikinė versija. Marksistinės abiejų ideologi-

jų šaknys lemia neatsitiktinius ES ir buvusios SSRS migracijos politikos panašumus. Vakarų Europoje šios politikos ydomis naudojasi daugiausia atvykėliai iš Trečiojo pasaulio, Lietuvoje – iš posovietinės rusakalbės erdvės. **Europinis multikultūrizmas Lietuvoje tampa ideologine širma. Ji leidžia paslėpti ir pateisinti sovietinio tipo rusiškojo pasaulio atkūrimą mūsų šalyje.**

Tam tikslui tarnauja ir ES ketinama taikyti privalomų migrantų kvotų sistema. Šios kvotos, pirmąkart pritaikytos A. Merkel pakvietus migrantus į Europą, dabar grąžinamos vėl. Jos bus neribotai didinamos, nes jokie ribojimai neįvesti. ES nepritaria, kad šalys neįsileistų migrantų, taigi jų daugės ir vis daugiau jų reikės išsidalinti.

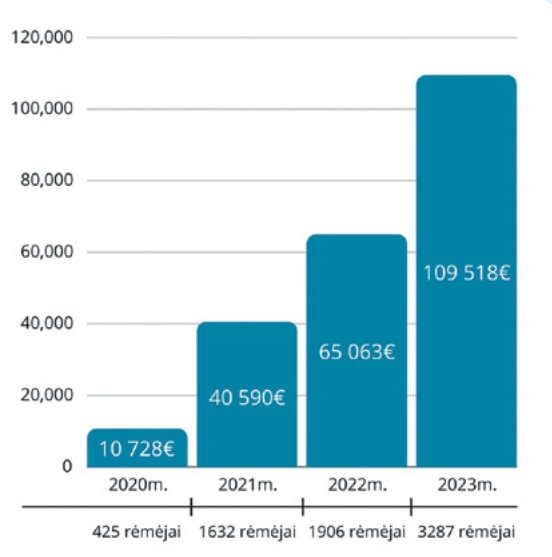
Niekas, išskyrus Nacionalinį susivienijimą, atvirai nekalba apie šiuos iššūkius ir juo labiau niekas kitas nepasipriešins Lietuvos kolonizatorių planams. Skvernelio vyriausybė padėjo pagrindus masinei imigracijai ir sutiko su ES migrantų kvotomis. Šimonytės vyriausybė smarkiai išplėtė masinę imigraciją ir taip pat pareiškė priimančią ES migrantų kvotas. Oponentais apsimeitančios partijos tobulai sutaria lietuviškos Lietuvos naikinimo klausimu ir nemato problemos kurti rusakalbę multikultūrinę Lietuvą. Tai simbolizavo jų vieningas pritarimas Jungtinių Tautų migracijos paktui, imigraciją paskelbusiam kone žmogaus teise.

Nacionalinis susivienijimas vadovaujasi nuostata, kad mažos tautos ir šalys gali išlikti, tik saugodamos savo sienas, kalbą ir tapatybę. Europos Parlamente griežtai pasisakysime už ES sienų apsaugą, prieš migrantų kvotas, už valstybinės kalbos saugojimą ir demografinę politiką, turinčią užtikrinti Europos tautų išlikimą per amžius.

Gyventojų GPM parama – stiprėjimo ir pasitikėjimo mumis ženklas. Skirkite ir jūs!

1 Nacionalinis susivienijimas (NS), kitaip nei parlamentinės partijos, negauna biudžeto išmokų ir gyvena vien iš nario mokesčių ir palaikančių gyventojų skiriamo 0,6 proc. GPM;

2 GPM parama mums kasmet auga vis didesniu tempu ir šiais metais paramos sumos ir rėmėjų skaičiaus augimas buvo didžiausias iš visų partijų, o bendras paramos ir aukotojų skaičius – tarp didžiausių Lietuvos partijų, ženkliai lenkiant ne vieną, esančią Seime.

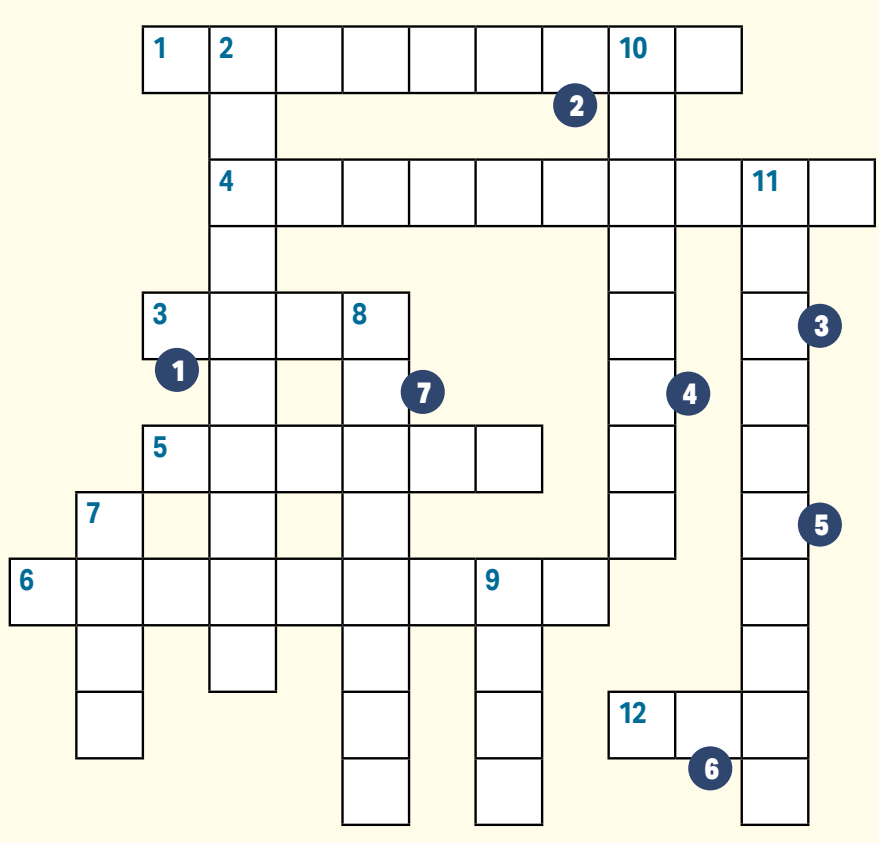

3 Jeigu palaikote mūsų idėjas ir darbus, skirkite mums 0,6 proc. nuo GPM paramą ir 2024 metais!

4 **DĖMESIO!** Ši parama niekaip neatima ir nesumažina jūsų jau paskirtos 1,2 proc. GPM paramos kitoms organizacijoms (mokykloms, darželiams, Ukrainai ir t.t.). Parama partijoms yra atskira jūsų deklaruojant pajamas skiriamo GPM „eilutė“. Jos neužpildžius, tie 0,6 proc. vis tiek bus pačios valdžios paskirstyti politinėms partijoms, neatsiklausiant jūsų.

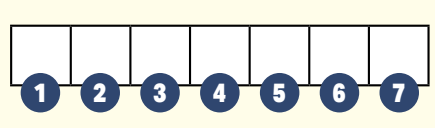
5 Šios paramos skyrimas truks vos porą minučių ir jums nieko nekainuos! Instrukcija internete: tinyurl.com/NS-GPM-2024

Instrukcija internete:

Politinis kryžiažodis

1. Nelegali...
2. Tai būtina padaryti šalies kitataučiams
3. Išskirtinai įtakinga visuomenės grupė
4. Viena iš grėsmių saugumui
5. Didžiausią grėsmę Lietuvai kelianti valstybė
6. Jos reikia Europai
7. Valstybės teisė atmesti sprendimus
8. Dėl jo susipykome su Kinija
9. Pramonės šaka
10. Vienuolių ordinas
11. Vienas vieningos Europos kūrėjų
12. Lyčių skaičius

PRISIDĖKITE PRIE PERGALĖS!

KAIP PAREMTI NACIONALINIO SUSIVIENIJIMO RINKIMŲ KAMPANIJĄ?
 PARAMOS GAVĖJAS: Nacionalinis susivienijimas
 SĄSKAITOS NUMERIS: LT12 4010 0510 0562 7441

Mokėjimo paskirtis: „auka“ ir Jūsų asmens kodas (būtinas pervedant daugiau nei 50 eurų). Norint skirti daugiau nei 50 eurų auką, reikia nurodyti asmens kodą ir būti deklaravus savo pajamas už 2022 metus. Aukoti galima kelis kartus, kol bendra aukų suma neviršija 10 proc. aukotojo deklaruotų metinių pajamų. Jūsų auka labai svarbi. Ačiū už palaikymą!

PRISIJUNKITE PRIE MŪŠŲ. STIPRINKIME LIETUVĄ KARTU!

Jeigu mūsų pažiūros ir idėjos Jums artimos ir norite prisidėti prie kilnių tikslų – kad lietuvių tauta per amžius gyventų šioje žemėje, būdama savo valstybės šeiminingė, – prisidėkite, registruokitės www.susivienijimas.lt/prisijunk

TURITE KLAUSIMŲ, MINČIŲ, PASIŪLYMŲ?
 Rašykite mums info@susivienijimas.lt

Leidinių rengė: Algimantas Jankauskas, Artūras Judžentis, Audrius Makauskas, Vytautas Sinica.